

עמ"ת 49482/04/19 - אמנון סעידוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 49482-04-19

בעניין: אמנון סעידוב

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ העורר: עו"ד עירוני

ב"כ המשיבה: עו"ד רכמן-יפה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא י. צימרמן) שניתנה במסגרת בקשת המשיבה להורות על מעצר העורר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו (מ"ת 22925-04-19). בהחלטתו מיום 17.4.19 קבע בית משפט קמא כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, וקבע את המשך הדיון לפניי ליום 14.5.19 לאחר קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.
2. העורר סבור כי טעה בית משפט קמא בקביעתו בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ומכאן הערר שלפניי בו הוא טוען כי לנוכח העדרן של ראיות לכאורה יש להורות על שחרורו כבר עתה, עוד בטרם בית משפט קמא יסיים את מלאכתו.
3. בתמצית יאמר, כי נגד העורר הוגש כתב אישום בו הוא מואשם בכך שביום 9.3.19 בשעה 14:15 לערך, ביחד עם שניים אחרים (בן סעידוב וארסן סעידוב), הוא תקף וגרם חבלה של ממש למתלונן שישב בתחנת אוטובוס והמתין למונית, וזאת רק משום שדברים שאמר המתלונן לשלושה, או למי מהם, לא נשאו חן בעיני החבורה או מי ממנה. על פי הטענה, ביחד עם שלושת התוקפים שיצאו באותה שבת לטיול ברגל, היו בת זוגו של בן סעידוב (אביגיל מלול) ובת זוגו של ארסן סעידוב (מור אוחנה). בנוסף, היה עם החמישה כלב מסוג פיטבול.

4. אין מחלוקת בדבר התרחשותו של אירוע התקיפה. המחלוקת היא בשאלת זהות התוקפים, והאם העורר היה אחד מהם.

5. לא מצאתי כי נפלה טעות בקביעתו של בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר. חומר החקירה כולל תמונה של החבורה שצולמה על ידי חברתו של המתלונן (דריה ליטבק) בסמוך לאחר אירוע התקיפה. הן בן סעידוב ואת גב' מלול זיהו בתמונה את עצמם ואת מור אוחנה. בתמונה לא ניתן אמנם לראות את העורר (כיוון שלפי הטענה הוא מוסתר על ידי אחרים) ואולם בהודעתה מיום 10.3.19 העידה גב' מלול על האירוע מושא כתב האישום אשר בו, לפי דבריה, העורר נטל חלק. אמנם הגרסה שמסרה גב' מלול מרוככת יותר מזו שמסר המתלונן, בין היתר ביחס לחלקו של חברה, בן, באירוע. ואולם מה שחשוב הוא, שמדבריה עולה כי החבורה שעליה היא נמנתה, ואשר עליה נמנה גם העורר, היא החבורה שחלק מחבריה תקפו את המתלונן.

6. בנוסף, למתלונן הוצג סרטון אבטחה שבו, לטענתו, ניתן לראות את בני החבורה שתקפה אותו בקרבת מקום בסמוך לפני מעשה התקיפה (הודעת המתלונן מיום 13.3.19). כאשר הסרטון הוצג לגב' אוחנה היא זיהתה את בני החבורה, ובכללם את העורר (שורה 67 להודעתה: "ארסן מחזיק את הכלב, אחריו אמנון, אחריו אני, אחרי אביגיל ואחריה בן"). גב' אוחנה אמרה אמנם, כי היא אינה יודעת האם הסרטון צולם ביום האירוע, ואולם בשלב זה של הדיון אין סיבה שלא לקבל את הזיהוי שנעשה על ידי המתלונן שמסר, כי אלה בני החבורה שחלק ממנה תקפו אותו באותו יום. בדו"ח הפעולה של השוטר ערן אופיר נרשם, בין היתר: "צפינו יחד אני והקורבן בסרטונים במהלך הצפייה הבחנתי כי התאריך והשעה מכוונים. הקורבן שצפה יחד עמי זיהה את החשודים מגיעים עם כלב לכיוון תחנת האוטובוס..."

7. לנוכח האמור, אני מחליט לדחות את הערר.

8. לבקשת הצדדים ההחלטה ניתנת בהעדרם. המזכירות מתבקשת לשלוח להם עותק ממנה.

9. תיק החקירה מצוי בלשכתי. המשיבה מוזמנת לקבלו.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.